

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

IV. Quia hujus ope mortalibus Cœlites beneficia tribuunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

4. Quia hujus ope mortalibus Cælites beneficia
tribuunt.

S. Brigitta lib. 6. cap. 93. & S. Francisca Romana apud Maraccium. Cum imminenter Romanæ urbi clades, S. Petrus & Paulus Apostoli ad Virginem recurrerunt, & eis interventu averterunt.

Hoc initio claruit imago Cellensis B. Virginis Anno 1284. Henricum Marchionem Moraviae morbus quispiam incurabilis obruerat: Conjugem vero Agnetem haud mitius habuit paralisis. Destituti ambo ab arte Medicorum, Divi Wenceslai M. opem implorant. Apparet Divus per quietem, dat sanitatem, sed ut eam referant Divæ Virginis, idque coram ejus statua, quæ tum in cella cuiusdam Religiosi latebat in Germania profiteantur. Quod & fecerunt.

Alterum afferimus. Excesserat jam vitâ Franciscus sui ordinis Patriarcha, cum hæc contigisse refert in ejus vita S. Bonav. Jam diem septimum partus laboribus quæpiam mulier discruciatatur, adeò, ut instar carbonis fuerit exusta in nigrorem, omnemque spem vitæ suæ ab omnibus excluderit. Invocat nihilominus Divum Franciscum, is se præbet obtutibus semisopitæ, & quærit, nōritne te & illud cantum *Salve Regina*, &c. annuit mulier, dat spem vitæ mulieri, atque proli ejus D. Patriarcha, ac subito disparat. Redditur sibi mulier, memorq; moniti orat *Salve Regina*, & dum verba: *Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende* proferre partum suum effundit felicissimè, & omnes cum eo dolores. Pulchre Idiotæ contemplat. Credo ò Domina piissima quia te orante pro me peccatore ad Filium omnes cæteri Sancti orabunt, te vero tacente nullus orabit, nullus lucebit. Sed quod scriptum est in Spec. vite S. Francisci cap. 109. ubi ipse S. Francisus opitulaturus misero, ad B. Virg. ipse inter Cælites existens recurrat. Refertur hoc ipsum & in Chronico Minorum, sed quibusdam omisssis. Res sic erat.

In Hispania in Civitate Roderici Episcopus agebat vitâ lubricus ac dissolutus, unicum tamen hoc habuit laudabile, quod summopere S. Francisci Patrocinio fideret, ejusque Fratres liberaliter haberet: imminere illi mortem, damnationemque Sanctus prænoverat, ideo ut ad meliorem frugem flecteret, ostendit per visum Nobili cuidam, Episcopi ejusdem famulo, Episcopum in palatio quopiam dæmonibus referentissimo, cum instrumentis, quibus eum de cathedra conabantur deripere, cui ille nigris induitus infidebat; & monuit Divus, ut hoc visum Episcopo referretur. Metu aliave causâ neglexit famulus. Exhibuit visum Divus secundo, sed rursus famulus celavit Episcopum. Tandem tertio Divus visionem instaurat, & monet ut digitæ vestem Episcopi ostensi tangat: fecit, sed ferè digitum exusit: Quo jā factus fortior, exposuit visionem Episcopo, sed ab eo ludibrijs exceptus. Paucis post diebus Episcopus

piscopus subito ac impoenitens moritur. Aderant dæmones qui miseri auferrent animam : Adfuit & Divus cum S. Clara qui inhiberet : sed genij urgebant iuxta leges justitiae sibi deberi, utpote hominis in peccatis gravibus functi vita. Intercedivus S. Clara commendat animam, ipsa verò ad Dei Matrem digreditur, ejusque sollicitè ope implorat. Cui Virgo: Verè iste non est dignus, ut pro illo Filium deprecer: propter te tamen interpellabo pro eo. Redditus itaque die tertią vita Episcopus, & quod de eo aetum retulit, diebusq; novem ad poenitentiam in vita reliquo.

Bene argumentatus de patrocinio Virginis *s. Anton.* p. 4. tit. 15. cap. 17. Oratio Sanctorum innititur tantum gratia, oratio autem Virginis innititur gratia Dei, iure naturali & justitia. Quapropter dura Sancti impetrant etiam per Mariam impetrant. Quod ipsam conspicitur in *Revel S. Brigittæ libro 1. cap. 103.* ubi S. Dionysius visus est orare Sanctam Virginem ut Regno Galliæ succurreret. S. Menulphus apud Surium testans est reviviscens à mortuis, se aliquid post obitum per Dei Genitricem Mariam impetrâste. *s. Cæcilius M.* ut habetur in vita Annonis apud Surium, Peccatoris causam salutem per opem Deiparæ quæsivit, & reperit. *s. Agnellus* ut habetur in ejus vita apud Paulum Regium, post obitum apparuit cuidam orans pro salute ejus Virginem Mariam; ita Divi quod nobis donant, ope Virginis donant.

5. Quia de ejus gloria Cælitæ participant.

Sit primus hujus rei testis *s. Bernardinus tom. 1. serm. 61. artie. 3. cap. 30.* expendens illa verba Esther cap. 1. Posuit diadema Regni super caput ejus, & voluit eam esse Reginam, ita ille; Istud est diadema speciei, & coronæ gloria, quæ Virgo super Angelos coronatur, & intra Trinitatis gloriam ipsa sola sit amplius elevata ac plus Beatissima Trinitatis diligit gloriam, capiat, sentiat, ac fruatur, quam omnis alia pura creatura sumpta: de cuius gloria post Filium participant universi. *s. Ephrem. Orat. de B. Virgine.* Regina omnium sublimior Cœlicolis, purior solis radijs, & splendoribus, honorior Chierubim, & multo sanctor Seraphim, & nulla comparatione ceteris omnibus exercitibus gloriofior, omnium Sanctorum Corona.

Hinc meritò dantur hi tituli B. Virgini à *s. Bonav.* in psalt. min. Regina seculorum. *A Buteone in hymno,* Altitudo incenarrabilis. *A s. Chrysost. serm. 143.* Virgo major Cœlo. *Ab Eucher. Presbyt.* Virgo purior omnibus Angelis Cœlorum, & splendidior in puritate omnibus splendoribus eorum, & Civium omnium Supernorum. *Albit. Magn. in bibliis B. V. ad Cap. 1. cant.*

Pro infallibili Regula debet usus habere, qui eam diligimus, quod omne, quod unquam bonitatis in aliquo Sanctorum fuit, vel pulchritudinis, in ipsa hoc per excellentiam Deus exercuerit, & per ipsam in eos. Et lib. de laudib. B. V. cap. 69, & 76. tradit hanc regulam pro formandis de Virginis celsitudine sententijs: Dubium non